

dende Lands Love foreskrive. Dette Forslag skal jo for at være fuldt ud fyldstgørende træffe, hvad de forskellige Lande fordre. Der er i Bemærkningerne til Lovforslaget allerede anført 5 forskellige Lande, der have saadanne Regler, og det menes, at flere ville komme til. Det er derfor ganske umuligt, at nærværende Lovforslag kan dække over alt, og det er vel ogsaa derfor, at der i § 4 søges tillagt Ministeren for Handel og Søfart en Bemyndigelse til at træffe Bestemmelser i de enkelte Henseender med Hensyn til videregaaende Krav, end dette Lovforslag maatte foreskrive. Hvis det ikke var saa, vilde det let medføre, at Ministeren næsten i hveranden Samling maatte komme til Lovgivningsmagten eventuelt for at faa Ændringer i denne Lov for at kunne slutte Overenskomst med de paagældende Lande. Men det er mig ogsaa bekendt, at man i Søfartskredse har set med nogen Betænkelighed paa, at der blev givet Ministeren en saadan vidtgaaende Bemyndigelse. Jeg tror nu ikke, at der er nogen Risiko eller egentlig bør være nogen Betænkelighed derved, thi det er jo kun, for at der kan opnaas Overenskomst med andre Nationer, at Ministeren eventuelt kan stille videregaaende Krav; altsaa kun i et Tilfælde, hvor man jo maa sige, at det i Virkeligheden er nødvendigt, at det gøres, skal Ministeren have en saadan Ret.

Med Hensyn til Enkelthederne i Lovforslaget, de enkelte Paragraffer, skal jeg ikke her ved denne førte Behandling gøre Bemærkninger, saa meget mindre som det ærede 8de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) bebudede, at han vilde foreslaa Sagen henvist til et Udvalg, hvilket jeg tror vil være meget ønskeligt, idet blandt andet saa ogsaa de Kredse, der ere berørte af denne Lov, kunde faa Lejlighed til overfor dette Ting at gøre deres Anskuelser gældende, eventuelt ved Konference med Udvalget.

Hvad den anden Afdeling af Forslaget angaar, omhandler den Tilsynet med de saakaldte Motorbaade. Det er jo et Tilsyn, som ikke vil komme til at ramme den store Mængde, idet nemlig Fiskerkvarerne og Fiskerkutterne, selv om de faa Motorer, ligesom hidtil ville blive inspicerede af Fiskeriinspektionen og altsaa ikke falde ind under denne Lov. Det vil kun blive de andre her i Danmark indregistrerede Motorbaade, man faar at gøre med, og efter hvad jeg har set i Statistisk Tabelværk, drejer det sig vistnok kun om ca.

690 registrerede Motorbaade under 50 Registertons. Der er, for at lette paa disse Skibes Afgifter, foreslaaet, at de kun skulle betale den halve Afgift, og den anden halve Afgift vil derefter falde paa Statskassen. Det er jo saaledes, at Sejlskibe under 80 Tons nu ifølge Loven af 1909 betale 2 Kr. Der er saa foreslaaet, at de skulle give et yderligere Tillæg af 4 Kr., saaledes at det, der i alt bliver at betale af de smaa Skibe, bliver 6 Kr. Men Vederlaget til Tilsynet er ifølge Loven af 1903 12 Kr., derfor vil der for hvert af disse Skibe falde en Afgift af 6 Kr. paa Statskassen. Der er i Bemærkningerne til Lovforslaget sagt, at det maatte antages at blive en ubetydelig Merudgift for Statskassen. Jeg skønner efter de Tal, der staa i Statistisk Tabelværk, at det vil kunne blive et Beløb af 4 à 5,000 Kr., der saaledes maatte falde paa Statskassen, men der vil i det eventuelle Udvalg blive Lejlighed til nærmere at undersøge, hvor stor denne Udgift maatte blive. Jeg skal i øvrigt paa Højres Vegne udtale, at naar Sagen fra vor Side ønskes henvist til Udvalg, er det ingenlunde, fordi vi ønske Sagen standset, men kun, fordi vi mene, det vil være rigtigt, at den bliver undergivet en Udvalgsbehandling, og at den derefter fremmes saa snart som muligt, idet det maa anses for at være nødvendigt for vor Dampskibsfart paa fremmede Lande, at Ministeren bliver i Stand til at slutte de for Farten nødvendige Overenskomster med de respektive Lande.

Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget.

C. C. Andersen: Blandt de Bestemmelser, som ved det foreliggende Lovforslag søges indførte i Loven af 13. Februar 1903, er der navnlig en Bestemmelse, som jeg hilser med særlig Tilfredshed, nemlig Bestemmelsen i § 1 om, at Skibsmandskabets Opholdsrum skulle være i velholdt Stand. Allerede i Rigsdagssamlingen 1902—03, under Behandlingen af Lovforslaget om Tilsyn med Dampfartøjer, tillod jeg mig at henlede Opmærksomheden paa det ønskelige i, at en Bestemmelse om dette Forhold blev optagen i Loven. Det lykkedes imidlertid ikke den Gang at naa til noget som helst Resultat. Udvalget behandlede dette Spørgsmaal, og hele Udvalget var enigt om at henlede den daværende Indenrigsministers Opmærksomhed paa det ønskelige i, at der i den nærmeste Fremtid blev indført